

Bilag til f. t. l. vedr. færdselsloven og straffeloven

Det fremgår således udtrykkeligt af dommen, at overtrædelsen af færdselslovens § 9, stk. 1 (og stk. 2) har medført en bøde på 1.000 kr.

I sag 35 (fængsel i 4 måneder og en bøde på 18.000 kr.) havde tiltalte ført bil med en promise på 1,01 med for høj hastighed og påkørte forsætligt en varebil, hvorved en passager i varebilen brækkede den ene hånd. Tiltalte fortsatte sin kørsel uden at standse op. Tiltalte blev for den forsætlige påkørsel dømt for vold efter straffelovens § 245, stk. 1, og for overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1 (forsætlig fareforvoldelse). Tiltalte blev endvidere dømt efter færdselslovens § 3, stk. 1, ved at have undladt at optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, færdselslovens § 4, stk. 1, og § 42, stk. 1, nr. 1, ved at have kørt over for rødt lys med for høj hastighed samt for spirituskørsel. Tiltalte blev endelig dømt for overtrædelse af færdselslovens § 9, stk. 1, i anledning af flugten fra uheldsstedet. Førerretten blev frakendt i 1 år og 6 måneder i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 4 og 5 (nu § 126, stk. 1, nr. 5 og 6), jf. § 125, stk. 1, nr. 1, 2, og 7 (tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, for høj hastighed, spirituskørsel og særlig hensynsløs kørsel).

Strafudmålingen i sag 35 er ikke nærmere begrundet, men det må antages, at overtrædelsen af straffelovens § 245, stk. 1, og § 252, stk. 1, udgør den væsentligste del af frihedsstraffen. Bøden på 18.000 kr. omfatter spirituskørslen og muligt også de andre færdselslovsovertrædelser. Det er på denne baggrund ikke muligt at vurdere, om straffen for overtrædelsen af færdselslovens § 9, stk. 1, har medført frihedsstraf eller bøde.

I sag 36 (fællesstraf af fængsel i 5 måneder og en tillægsbøde på 15.500 kr.) havde tiltalte med en promise på 1,86 påkørt en anden bil i den modsatte vejbane. Føreren af bilen pådrog sig alvorlige skader med varige mén til følge. Tiltalte forlod uheldsstedet uden at tilkalde hjælp. Tiltalte blev dømt for uagtsom betydelig legemsbeskadigelse efter straffelovens § 249 i forbindelse med spirituskørsel, der skete i frakendelsestiden, samt for overtrædelse af færdselslovens § 9, stk. 1. Endvidere blev tiltalte dømt for yderligere en spirituskørsel, kørsel i frakendelsestiden og overtrædelse af våbenloven. Der blev udmålt en fællesstraf af fængsel i 5 måneder, der omfattede en tidligere betinget dom på 14 dage, og førerretten blev frakendt i 10 år som følge af spirituskørslen. Om straffastsættelsen fremgår følgende:

»Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på, at der foreligger en overtrædelse af straffelovens § 249 samt to kørsler i frakendelsestiden samt spirituskørsel i to 2. gangstilfælde og overtrædelse af våbenloven samt retsplejelovens § 750.«

Da overtrædelsen af færdselslovens § 9, stk. 1, ikke særskilt er nævnt i rettens præmisser om straffastsættelsen, har denne overtrædelse næppe haft væsentlig betydning for frihedsstraffens længde.

I de syv sager, der er afgjort med frihedsstraf, varierer straffene således fra fængsel i 14 dage til fængsel i 5 måneder. Der er i alle syv sager idømt tillægsbøder.

Kun i to sager (sag 31 og 34) har det været muligt nærmere at vurdere sanktionen for overtrædelse af færdselslovens § 9, stk. 1. I sag 31 skønnes der at være idømt en frihedsstraf på betinget fængsel i 20-30 dage for overtrædelsen af § 9, stk. 1, mens der i sag 34 er idømt en bøde på 1.000 kr. for overtrædelse af § 9, stk. 1 og 2.

I sagerne 28, 29 og 33 er forholdet vedrørende færdselslovens § 9, stk. 1, formentlig bedømt som et bødeforhold, mens det i dom 35 ikke er muligt at vurdere, om forholdet har medført frihedsstraf eller bøde. Endelig er det i dom 36 vurderingen, at overtrædelsen af § 9 næppe har haft væsentlig betydning for frihedsstraffen.

Det er således ikke muligt på baggrund af de gennemgåede domme med sikkerhed at udtale sig nærmere om strafniveaet, når der anvendes frihedsstraf ved overtrædelser af færdselslovens § 9, stk. 1, 1. pkt.

I den eneste sag (sag 31), hvor frihedsstraffen kan vurderes og skønnes at være fastsat til fængsel i 20 – 30 dage betinget, var der sket alvorlig personskade på en cyklist, der havde fået en kraftig hjernerystelse, mindre blødning under hjernehinden og en brækket hånd, der krævede indlæggelse i 4 uger.

Der er i flere af de andre sager også tale om alvorligere personskader, f.eks. sag 29 (kraniebrud, brud på anklen og senere død under indlæggelse omfattet af straffelovens § 241), sag 34 (alvorlige skader med stor risiko for varige mén omfattet af straffelovens § 249) og sag 36 (alvorlige skader med varige mén omfattet af straffelovens § 249). Som nævnt ovenfor må de to første sager i relation til overtrædelsen af færdselslovens § 9, stk. 1, antages at have medført bøde, mens overtrædelsen af § 9 næppe har haft væsentlig betydning ved strafudmålingen i sag 36.